

P.Z. br. 334 / 8

HRVATSKI SABOR

Davor Vlaović, zastupnik

Zagreb, 11. srpnja 2018. godine

- **PREDSJEDNIKU HRVATSKOG SABORA**

Predmet: Amandman na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, drugo čitanje, P.Z. br. 334

Na temelju članka 196. stavka 2. Poslovnika Hrvatskog sabora („Narodne novine“, br. 81/13) na Konačni prijedlog zakona o izmjenama i dopunama Zakona o odgoju i obrazovanju u osnovnoj i srednjoj školi, drugo čitanje, P.Z. br. 334 podnosimo sljedeći amandman:

AMANDMAN I

Članak 29.

U članku 105. u stavku 6. dopunjuje se točka a) na način da se na kraju točke, iza riječi „studija“ dodaje:

„i studijski programi koji su Zaključkom Nacionalnog vijeća za znanost i visoko obrazovanje od 23. prosinca 2013. (KLASA: 602-04/13-02/003; URBROJ: 355-06-01-13-10) izjednačeni u akademskom nazivlju i programima.“

OBRAZLOŽENJE:

Mi iz HSS-a smatramo da se dovodi u pitanje stručnost učitelja razredne nastave s pojačanim programima iz nastavnih predmeta da predaju predmetnu nastavu u višim razredima osnovne škole. Dovodi ih se u nepovoljan položaj rangirajući kadar učiteljskih fakulteta s dvopredmetnim studijima, odnosno, pojačanim programima iz nastavnih predmeta i modulima, kao tek treće na listi prednosti i stručnosti pri zapošljavanju i javljanju na natječaje za posao učitelja predmetne nastave osnovne škole. Ispred njih Zakon stavlja sve nastavničke, ali i nenastavničke smjerove drugih fakulteta sa stečenim pedagoškim kompetencijama.

I dekan Učiteljskog fakulteta Ivan Prskalo zatečen je ovom odlukom koja pokazuje, u najmanju ruku, vrlo čudan odnos prema Učiteljskom fakultetu i njegovim diplomantima, pogotovo što kao takva nije prošla javnu raspravu. Pojačani program uveden je temeljem preporuka

poratnih ministarstava znanosti, obrazovanja i športa čiji je sadašnji nasljednik Ministarstvo, znanosti i obrazovanja, a s ciljem osiguranja učiteljskog kadra dostupnog svim dijelovima Republike Hrvatske, koja je tada još uvijek bila opterećena ratnim i poratnim uvjetima.

Nadalje, naša sudbina je veći broj malih škola ispod 100 ili 150 učenika pa će učitelje za neke predmete biti nemoguće pronaći, a kamoli zaposliti. Jasno je kako u pogledu pedagoško – psihološko – metodičke izobrazbe diplomanti Učiteljskog fakulteta prednjače u odnosu na svoje kolege koji stječu nastavne kompetencije na drugim fakultetima. Satnica usmjerenja je također zavidna i najveća je na usmjerenju engleskog i njemačkog jezika, a nešto manja na modulima, uz to odlukom Ministarstva iz 2002. godine omogućeno je zapošljavanje učitelja razredne nastave s programom pojačanog predmeta za izvođenje nastave tijekom cijelog osmogodišnjeg školovanja.

Nije uobičajeno da se stečena prava smanjuju, pogotovo što sadašnja učiteljska učilišta obrazuju učitelje i odgojitelje na sveučilišnoj razini osiguravajući im obrazovnu vertikalu sve do doktorata znanosti. Na žalost, tu kvalitetu ne prati, očigledno, odnos s resornim Ministarstvom u kojem sigurno postoji značajan prostor za mnogo bolje razumijevanje i pripremanje učitelja za rad u postojećim hrvatskim školama. Učiteljski fakultet je bio i ostao institucija koja osigurava primjerene odgovore hrvatskog društva na suvremene izazove.

Davor Vlaović